

สาระ: ลูก ๆ ที่เสนหวาน จงไตร่ตรองสิ่งต่าง ๆ ที่พ่อเตือนลูกเกี่ยวกับยุคบรรจบพบกัน และลูกจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสเสมอ

คำถาม: อะไรคือวิธีที่ลูกจะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ? วิธีใดที่ลูกควรนำมาใช้เพื่ออยู่อย่างมีความสุข?

คำตอบ: : เพื่อที่จะอยู่อย่างเบาสบายอย่างสม่ำเสมอ จงวางบาปทั้งหมดที่ลูกได้ทำมาในชาติเกิดนี้เบื้องหน้า ศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป และอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงสำหรับบาปที่ลูกได้ทำมา ชาติเกิดแล้วชาติเกิดเล่าที่อยู่บนศีรษะของลูก บาปของลูกจะถูกตัดไปด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นแล้วลูกจะมีความสุข ดวงวิญญาณจะกลับมาสืบประจักษ์ตนด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ

โอม ซานติ พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆทางจิตที่อ่อนหวานที่สุด ลูกจดจำว่าลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ลูกเคยปกครองอาณาจักรนั้นและที่ลูกเคยเป็นนายของโลกอย่างแท้จริง ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่นเลย เราเกิดในยุคทองและได้วนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด เวลานี้เราจดจำทั้งต้นไม้ เราเคยเป็นเทพแล้วเราก็เข้ามาในอาณาจักรของราวันและไม่เหลือคุณค่าที่จะถูกเรียกว่าเทพอีกต่อไป เหตุนี้เองพวกเขาจึงพิจารณาว่านี่ก็เป็นอีกศาสนาหนึ่ง ไม่มีศาสนาของใครอื่นเปลี่ยนแปลง ตัวอย่างเช่น ศาสนาของพระคริสต์คือคริสต์ศาสนา และศาสนาของพระพุทธเจ้าคือพุทธศาสนา สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของทุกคนว่าพระพุทธเจ้าได้ก่อตั้งศาสนาของท่านในเวลานั้นๆ ชาวฮินดูไม่รู้จักศาสนาของตนเอง ศาสนาของพวกเขาเริ่มต้นขึ้นเมื่อใดหรือใครเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา พวกเขาเพียงแค่พูดถึงเวลาเป็นแสน ๆ ปี เพียงลูกเท่านั้นที่มีความรู้ของทั้งวงจรโลก สิ่งนี้เรียกว่าญาณและญาณ แม้ว่าพวกเขาจะตั้งชื่ออาคารว่าวิญญาณบาวันก็ตาม พ่ออธิบายความหมายที่แท้จริงของญาณญาณแก่ลูกๆว่าคือความรู้และโยคะ ความรู้ของผู้สร้างและตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของสิ่งสร้าง เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าแม้กระทั่งลูกก็ไม่ว่าลูกเคยเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ความรู้นี้ไม่สามารถมีอยู่ในยุคทองได้ เวลานี้ครูสอนความรู้นี้แก่ลูก ลูกศึกษาความรู้นี้และได้รับโชคแห่งอาณาจักรของลูกเพราะลูกต้องการโลกใหม่เพื่ออยู่อาศัย เทพที่บริสุทธิ์ไม่สามารถก้าวเท้าเข้ามาในโลกเก่านี้ได้ พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่สำหรับลูกและโลกเก่าลูกทำลายการทำลายล้างต้องเกิดขึ้นเพื่อเราอย่างแน่นอน เราเล่นบทบาทนี้วงจรแล้ววงจรเล่า บาบากล่าวว่า “ลูกเคยพบพ่อมาก่อนหรือไม่”? และลูกตอบว่า บาบา เราพบท่านทุกวงจรเพื่อรับโชคแห่งอาณาจักรของเราจากท่าน เราได้รับโชคแห่งอาณาจักรของความสุขที่ไร้ขีดจำกัดของเราในวงจรก่อนหน้าด้วยเช่นกัน เวลานี้ลูกตระหนักรู้ในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ดังนั้นลูกควรไตร่ตรองความรู้นี้ บาบารเรียกสิ่งนี้ว่า กงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ก่อนหน้านี้เราสืบประจักษ์ตน ลูกเช่นกันจดจำว่าแต่ละดวงวิญญาณมีบทบาทที่จะแสดงของตนเอง นั่นคือดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กที่ไม่สูญสลายและบทบาทที่ไม่สูญสลายของฉัน ดวงวิญญาณจะดำเนินต่อไปเป็นนิรันดร์ สิ่งที่ถูกกำหนดไว้แล้วกำลังเกิดขึ้น ไม่สามารถมีสิ่งใดใหม่เพิ่มเข้ามาหรือตัดออกไปได้เลย ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นนิรันดร์ได้ บางคนร้องขอการหลุดพ้น การหลุดพ้นแยกแตกต่างกับการหลุดพ้นอันเป็นนิรันดร์ ลูกต้องเก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักกูร์ของลูก หากลูกมีสิ่งนี้อยู่ในสำนักกูร์ของลูก ลูกก็จะเตือนผู้อื่นถึงสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน นี่คือการกิจของลูก เตือนผู้อื่นถึงสิ่งซึ่งพ่อได้ทำให้ลูกตระหนักรู้และลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ ลูกต้องทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ความเพียรพยายามหลักคืออยู่ในโยคะ สิ่งนี้คือการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงซึ่งไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อสามารถสอนลูกได้ เวลานี้ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์กลายเป็นเทพ ลูกรู้ว่าลูกจะไปสู่โลกใหม่อีกครั้งหนึ่ง ชื่อที่แท้จริงของสิ่งนั้นคือดินแดนแห่งความอมตะ แต่ที่นั่นคือดินแดนแห่งความตาย ที่นี้มีความตายอย่างกะทันหันในขณะที่เพียงแค่นั่งอยู่ที่ไหนสักแห่ง ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความตายที่นั่น เพราะที่จริงแล้วความตายจะไม่เข้ามาหาดวงวิญญาณ ความตายไม่ใช่สิ่งที่หวนคืน ตามละครแล้วเมื่อถึงเวลาอันควรดวงวิญญาณก็จะจากไป เมื่อใดก็ตามที่ถึงเวลาของดวงวิญญาณที่จะจากไป เขาก็จะจากไป ไม่มีใครสามารถเหนี่ยวรั้งหรือหยุดยั้งความตายไว้ได้ ดวงวิญญาณสลัดร่างกายออกไปและรับอีกร่างหนึ่ง จริงๆ แล้วความตายนั้นไม่มีอะไรเลย แต่พวกเขาก็นั่งแต่งเรื่องราวขึ้นมา ที่นั่นคือดินแดนแห่งความเป็นอมตะที่ร่างกายไร้โรคภัยไข้เจ็บ ในยุคทองอายุขัยของผู้คนในบาร์ตจะยาวนาน พวกเขาเป็นโยคี มันคือเวลาที่ลูกรู้ถึงความแตกต่างระหว่างโยคีและโบกิ(ผู้ที่หมกมุ่นอยู่กับความสุขทางประสาทสัมผัส) เวลานี้อายุขัยของลูกกำลังเพิ่มขึ้น ยิ่งลูกอยู่ในโยคะมากเท่าไร บาปของลูกจะถูกเผาไปมากเท่านั้น ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสภาพที่สูง และอายุขัยของลูกจะยืนยาว เช่นเดียวกับที่ราชาและราชินีหมดสิ้นอายุขัยและออกจากร่างกายไป ปวงประชาก็เป็นเช่นเดียวกัน

อย่างไรก็ตามมีความแตกต่างในสถานภาพ เวลาที่พ่อพูดกับลูกว่า ลูกๆผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เครื่องประดับเหล่านี้เป็นของลูก ลูกอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวและลูกมีชีวิตเช่นดอกบัว ไม่มีใครนอกจากลูกสามารถมีชีวิตเช่นนี้ได้ ลูกยังรับรู้อีกด้วยว่าได้ทำบาปในชาติเกิดนี้ไว้มากเพียงใด เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า จงวางบาปเหล่านั้นทั้งหมดไว้เบื้องหน้าศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์และลูกจะเบาสบาย อย่างไรก็ตามลูกต้องอยู่ในโยคะเพราะมีบาปของหลายๆชาติเกิดที่อยู่บนศีรษะของลูก ด้วยโยคะเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกไปและลูกก็จะอยู่อย่างมีความสุข ลูกจะกลับมาสโตประธานด้วยการจดจ่าระลึกถึงพ่อ ลูกรู้ว่าลูกจะกลายเป็นสิ่งนี้ด้วยการจดจ่าระลึกถึง แล้วใครจะไม่อยู่ใน การจดจ่าระลึกถึงหรือ? อย่างไรก็ตามสิ่งนี้ก็ยังเป็นสนามรบด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะได้รับ สถานภาพที่สูงเช่นนั้น ลูกมีสำนึกรู้ว่าลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สูงสุดเหนือสิ่งใดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกประกาศสิทธิ์ ในสิ่งนี้จริงแล้วจริงเล่า ผู้คนมากมายจะมาหาลูก พวกเขาจะมาและรับมন্ত্রาที่ยิ่งใหญ่ของ “มานมานะบาฟ” จากลูก ความหมายของ “มานมานะบาฟ”คือ: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ นี่คือมนตราที่ยิ่งใหญ่ที่จะกลายเป็น ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ ผู้คนเหล่านั้นไม่ใช่มหาตมะ (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) แท้จริงแล้วศรัทธาคือดวงวิญญาณ ที่ยิ่งใหญ่เพราะเขาบริสุทธิ์ เหล่าเทพบริสุทธิ์เสมอ เหล่าเทพเป็นของหนทางครอบครัว แต่ชานยาสซีเป็นของหนทางของ การอยู่อย่างสันโดษ ผู้หญิงไม่สามารถร่อนเร่ไปได้ สิ่งที่เราว่าทั้งหมดนี้กำลังเกิดขึ้นในยุคเหล็กนี้ พวกเขาแม้ กระทั่งเปลี่ยนผู้หญิงให้เป็นชานยาสซีและพาพวกเขาไปกับพวกเขาด้วย อย่างไรก็ตามบาร์ตก็ได้รับการคำจุนจาก ความบริสุทธิ์ของพวกเขา เช่นที่อาคารหลังเก่าลูกทาสีเพื่อให้อุณหภูมิอีกครั้ง ดังนั้นสิ่งนี้ก็เหมือนราวกับว่าชานยาสซีเหล่านั้น ทาสีเล็กน้อยและเก็บเอาไว้เล็กน้อย อย่างไรก็ตาม พ่อพูดว่านั่นคือศาสนาที่แยกต่างหาก แต่พวกเขาก็อยู่อย่างบริสุทธิ์ มีเพียงในแผ่นดินของบาร์ตเท่านั้นที่มีวัดมากมายสร้างให้แก่เหล่าเทพและความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ มากมาย นั่นก็เป็น ละครที่ลูกอธิบาย ทั้งหมดนั้นจำเป็นต้องมีในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา มีการตั้งชื่อมากมายให้แก่ชีวาผู้เดียวและยังคงมี การสร้างวัดให้กับท่านอย่างต่อเนื่องตามชื่อเหล่านั้น มีวัดมากมาย มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นมากมาย แต่อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ รับความสุขเพียงครั้งจวบจนเท่านั้น พวกเขาใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมาก รูปบูชาเหล่านั้นก็ยังแตกหักเสียหาย ไม่จำเป็นต้องมี วัดที่นั่น เวลาที่ลูกตระหนักว่าความเลื่อมใสศรัทธาคงอยู่มาเป็นเวลาครั้งจวบจนนั้นก็ไม่มีกรกล่าวถึงความเลื่อมใส ศรัทธาเป็นเวลาครั้งจวบจน พ่อทำให้ลูกได้ตระหนักถึงต้นไม้ที่หลากหลายนี่ หากช่วงเวลาของแคยุคเหล็กเป็นเวลา 40,000 ปี แล้วช่วงเวลาของศาสนาคริสต์ ฯลฯ ก็จะเพิ่มขึ้นเช่นกัน พ่ออธิบายว่า: มีขีดจำกัดของศาสนาคริสต์นี้ ลูกรู้ว่าเป็นเวลา นานแล้วตั้งแต่พระคริสต์ได้ลงมาและเป็นเวลานานแล้วตั้งแต่ศาสนานั้นศาสนานี้ได้ก่อตั้งขึ้นมา และศาสนาเหล่านั้นจะไป เมื่อไร? พวกเขาไม่รู้ พวกเขาได้ยึดช่วงเวลาของวงจรรอบออกไป เวลาที่ลูกรู้ว่ากำลังมีการเตรียมการสำหรับการทำลายล้าง ของพวกเขาคือวิทยาศาสตร์ในขณะที่ของลูกคือความเจ็บสงบ ยิ่งลูกเข้าไปสู่ความเจ็บสงบมากเท่าไร พวกเขาก็จะยิ่ง ประดิษฐ์สิ่งต่างๆที่ดีมากสำหรับการทำลายล้างมากเท่านั้น พวกเขายังคงทำสิ่งที่ละเอียดมากยิ่งขึ้นเรื่อยๆในแต่ละวัน ลูก มีความสุขอยู่ภายในลูกที่บาบาได้มาเพื่อสร้างโลกใหม่สำหรับลูก ดังนั้นเราจะไม่อยู่ในโลกเก่า เป็นความมหัศจรรย์ของบา บา! บาบาสิ่งนี้คือความมหัศจรรย์ของท่านที่สร้างสวรรค์ขึ้นมา! เวลาที่ลูกจดจำทุกสิ่งผู้คนเหล่านั้นไม่รู้จักผู้สร้าง หรือ ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ลูกรู้สิ่งนี้ ลูกรู้แจ้งแล้ว ผู้คนอยู่ในความมืดสนิท มีความแตกต่างเมื่อสัจจกรู ให้อิทธิพลแห่งความรู้ ความมืดของความไม่รู้ก็หายไป ผู้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่รู้จักความรู้นี้ เวลาที่ลูกรู้ เกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาและลูกก็รู้เกี่ยวกับความรู้นี้ ลูกตระหนักว่าในทุกสิ่งว่าความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นเมื่อใดและ ความเลื่อมใสศรัทธาจบสิ้นลงเมื่อใด ลูกยังตระหนักว่าพ่อให้ความรู้แก่ลูกเมื่อไรและความรู้จะสิ้นสุดลงเมื่อไร สิ่ง นี้ตามลำดับกันไป: บางคนตระหนักว่าในสิ่งนี้อย่างมากคนอื่นตระหนักเพียงเล็กน้อย ผู้ที่ตระหนักมากจะประกาศสิทธิ์ ในสถานภาพที่สูง เมื่อลูกจดจำสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ ลูกมีการตระหนักที่มหัศจรรย์ อะไรอยู่ใน สติปัญญาของลูกก่อนหน้านี้? หน้าผากของลูกเหนื่อยล้าด้วยความเลื่อมใสศรัทธา, การสวดมนต์, ทาปาเซีย, การจาริก แสงบุญ และการกัมการวะ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการตระหนักของความรู้ความเลื่อมใสศรัทธาและการตระหนัก ในความรู้ เวลาที่ลูกรู้เกี่ยวกับความเลื่อมใสศรัทธาเพราะลูกได้ทำความเลื่อมใสศรัทธามาตั้งแต่ตอนเริ่มต้น ลูกรู้ว่าลูกเป็น คนแรกๆที่ได้กราบไหว้บูชาชีวาและต่อมาลูกได้กราบไหว้เหล่าเทพ ไม่มีใครอื่นรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกตระหนักถึงตอนเริ่ม ต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างและความเลื่อมใสศรัทธา ฯลฯ ในขณะที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครั้งจวบจน ลูกก็ได้แต่ลงมารื้อๆเท่านั้น ภูเขาแห่งความทุกข์จะยังคงถล่มลงมา ก่อนที่ภูเขาจะถล่ม ลูกๆต้องทำความเพียรพยายาม เพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจ่าระลึกถึง นี่คือนสิ่งที่ลูกอธิบายให้แก่ทุกคน ผู้คนนับพันจะมาหาลูก เพียรพยายามที่จะชี้หนทางนี้ให้แก่พี่น้องชายหญิงของลูก เวลาที่ลูกตระหนักถึงความรู้นี้ และ ความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้หมายความว่าเวลานี้ลูกรู้ละครทั้งหมดตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามของลูก คนที่รู้ดี กว่าก็จะสามารถอธิบายได้ดีกว่า ลูกๆคือผู้ที่ต้องอธิบายให้แก่ผู้อื่น มีการจดจำว่า ลูกชายแสดงให้เห็นพ่อ พ่ออธิบายแก่ลูก

ๆ แล้วลูกๆก็จะอธิบายแก่ผู้อื่น ลูกอธิบายแก่ดวงวิญญาณ ความรู้ที่แยกจากความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสมบูรณ์ มีการจดจำว่า พระเจ้าผู้เดียวมาและให้ผลแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ทั้งหมดคือลูกๆของพ่อผู้เดียว พ่อพูดว่า พ่อพาทุกคนไปสู่อินแดนแห่งความสงบ และดินแดนแห่งความสุข เป็นเวลานี้ที่ลูกมีความรู้ของวงจรแล้ววงจรเล่า ลูกจะไม่มีความรู้ที่นั่น ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ และดังนั้นพ่อจึงใช้ความเพียรพยายามอย่างมากกับลูกเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ เหตุนี้เองมีการจดจำว่า ฉันสั่งเวรตนเองแก่ท่าน ฉันสั่งเวรตนเองต่อท่าน... ต่อใคร? ต่อพ่อ แล้วพ่อก็กยกตัวอย่างให้ลูกเห็นว่าผู้ใดที่ศรัทธาอย่างไร ลูกต้องทำตามตัวอย่างนี้ และแล้วทั้งสองก็กลายเป็นลักษณะและนารายณ์ ถ้าลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในสภาพที่สูง เช่นนี้ลูกต้องอุทิศตนเองเช่นเดียวกับที่พวกเขาทำ ผู้ที่มั่งคั่งไม่สามารถอุทิศตนเองได้ ที่นี้ลูกต้องสั่งเวรทุกสิ่ง ผู้ที่มั่งคั่งจะตระหนักถึงทรัพย์สินสมบัติของพวกเขาอย่างแน่นอน มีการจดจำกันว่า ผู้ที่จดจำภรรยาของพวกเขาในเวลาสุดท้าย... ลูกจะทำอะไรกับเงินทั้งหมดนั้น? ไม่มีใครจะนำสิ่งใดไปได้เพราะทุกอย่างจะถูกทำลาย พ่อจะทำอะไรกับทรัพย์สินสมบัติเหล่านั้นถ้าพ่อนำไปจากลูก? ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายนั้นก็จะถูกทำลาย เมื่อลูกตายโลกก็ตายไปกับลูก ทรัพย์สินสมบัติ ฯลฯ เหล่านี้จะไม่คงอยู่ ในการดูดา บูรานา พวกเขาได้กล่าวถึงเรื่องราวที่น่ากลัวเพื่อทำให้ผู้คนหวาดกลัว พ่อพูดว่า คัมภีร์ทั้งหมดเหล่านั้นเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินมาเป็นเวลาครึ่งวงจรเมื่อเป็นอาณาจักรของราวันถามพวกเขาใครก็ได้ว่าพวกเขาได้เริ่มเผาราวันเมื่อไร และพวกเขาจะพูดว่า ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์! โอ้! แต่ราวันไม่ได้คงอยู่ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์ เพราะพวกเขาไม่รู้ พวกเขาพูดว่า ตั้งแต่ดึกดำบรรพ์! เวลานี้ลูกๆตระหนักว่าอาณาจักรของราวันเริ่มต้นเมื่อใด ลูกยังเข้าใจความลับของผู้สร้างและสิ่งสร้างด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อพูดว่า ลูกๆจดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกสามารถหลุดต้อออกไป เผาแต่เตือนกันและกันในเรื่องนี้ เมื่อลูกไปเดินเล่นด้วยกัน เพียงแค่พูดคุยกันเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ หากลูกทั้งหมดไปเดินเล่นด้วยกันในสภาพของการจดจำระลึกถึงนี้ ความเจ็บสงบของลูกจะมีผลกระทบอย่างมาก แม้กระทั่งนักบวชก็เดินในความเจ็บสงบในการจดจำพระคริสต์ พวกเขาไม่แม้แต่จะมองคนอื่น ลูกสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้มากมายที่นี้เพราะลูกไม่มีธุรกิจทางโลกใด ๆ บรรยายาศักดิ์ดีมาก ช่างนอกบรรยายาศักดิ์นั้นสกปรกมาก เหตุนี้เองอาศรมของชั้นยาสซีจึงอยู่ห่างไกลมาก ของลูกคือการสละละทิ้งที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้โลกเก่ากำลังจะจากไป นี่คือสุสาน และมันกำลังจะกลายเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า จะมีปราสาทราชวังที่ฝังด้วยเพชรพลอยที่นั่น ลักษณะและนารายณ์เคยเป็นนายของดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า พวกเขาไม่เป็นเช่นนั้นในเวลานี้ พ่อพูดว่า พ่อมาทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน วงจรทั้งหมดนี้ยังคงเผาแต่ชำระต่อไป ตอนนี้ลูกตระหนักว่าในเวลานี้เพราะพ่อทำให้ลูกได้ตระหนัก ก่อนหน้านี้ลูกไม่มีสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของลูก เมื่อลูกอยู่ในความซาบซึ้งของการตระหนักถึงนี้ ลูกจะสามารถอธิบายแก่ผู้อื่นได้ด้วยความสุข ลูกต้องดูแลบ้านและครอบครัวของลูกขณะที่คงอยู่ในสำนักนี้ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ทางจิตที่สุดแสนหวาน ผู้ที่อยู่ในความซาบซึ้งของสำนักนี้เสมอ รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก แม่ พ่อ บัพ ดาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตต่อลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เข้าใจตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของละครเป็นอย่างดี เก็บสิ่งนี้ไว้ในสำนักของลูกและเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ให้ชี้แจงแห่งความรู้และขจัดความมืดของความไม่รู้ออกไป

2. เพื่อที่จะอุทิศตนเองอย่างสมบูรณ์เช่นพ่อบราห์มา จงทำตามท่านอย่างสมบูรณ์ ทุกสิ่งรวมทั้งร่างกายของลูกจะจบสิ้น ดังนั้น ตายในขณะที่มีชีวิตเป็นการล่วงหน้าเพื่อที่ลูกจะไม่จดจำสิ่งใดในช่วงเวลาสุดท้าย

พร: พร: ขอให้ลูกตายในขณะที่มีชีวิตและจบสิ้นความธรรมดา และให้สันสการ์ของความพิเศษกลายเป็นธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของลูก

ไม่ว่าเราจะมีความพิเศษหรือนิสัยเช่นไร มันจะทำงานโดยอัตโนมัติ ลูกไม่ต้องคิดสิ่งใด สร้างสิ่งใดหรือทำสิ่งใด เพราะสิ่งนั้นทำงานโดยอัตโนมัติ ในทำนองเดียวกัน ธรรมชาติหรือนิสัยของบราห์มินโดยการตายขณะมีชีวิตอยู่และใช้ชาติเกิดใหม่ คือการมีความพิเศษของดวงวิญญาณพิเศษ ให้สันสการ์ของความพิเศษนี้กลายเป็นธรรมชาติที่เป็นธรรมชาติของลูกและจะปรากฏออกมาจากหัวใจของแต่ละคนว่า นี่คือธรรมชาติของนั้น ความธรรมดาเป็นธรรมชาติของอดีต ไม่ใช่ของปัจจุบัน เพราะเวลานี้ลูกได้เกิดใหม่แล้ว นิสัยของชาติเกิดใหม่ของลูกคือธรรมชาติของความพิเศษ ไม่ใช่ความธรรมดา

คติพจน์: ผู้ที่เล่นกับเพชรพลอยแห่งความรู้อย่างสม่ำเสมอและไม่ได้เล่นกับก้อนหินคือผู้ที่สูงศักดิ์

***** โอม ขานติ *****